

Kedves Barátaink!

Mint Ti is tudjátok, idén nyáron is megrendezésre került a nemzetközi tábor Williams-szindrómás fiatalok számára. Ebben az évben Svédország adott otthont ennek a nagyszabású programnak július 30. és augusztus 5. között.

Magyarországot négy vilis fiatal: Majláti István, Ménes Zsolt, Pogány Krisztina és Brunner Zsófia képviselte. Kísérők: Heiszer Katalin és Barna Beáta voltak. A svéd szervezett egy egész fejlesztő központot bérelt ki számunkra, az ott dolgozó szakemberekkel együtt.

Július 30-án indult útnak kis csapatunk a Ferihegyi repülőtérrel. Szerencsére mindenki időben megérkezett és a „chekingolással” sem volt semmi probléma. Nem kis izgalommal mondtunk búcsút a szülőknak, testvéreknek, akik kikísértek minket a reptérhez. Többnek közülünk ez volt az első repülése, ráadásul mi kísérők is aggódtunk, hogy rendben legyen minden a csomagokkal, az útlevelekkel, ne veszítsünk el senkit a nagy nyüzsgésben stb. Szerencsére minden aggodás feleslegesnek bizonyult, mert a velünk utazó fiatalok szuperül vizsgáztak figyelemből és szófogadásból és minden rendben zajlott.

Csomagostól tudtunk várni a vonatra Koppenhágában, ahol találkoztunk a német csapattal és Susieval és Manuelával, akiket már Ti is ismertek tavalyról (szegény német csapat már nem volt olyan szerencsés, mint mi, náluk két csomag is elveszett). A vonaton így már volt társaságunk és már ott nagyon jó volt hangulat. A két órás vonatút alatt sokat játszottunk, beszélgettünk és mutogattunk, de örömmel tapasztaltuk (ismét), hogy a közös nyelv ismeretének hiánya nem okoz problémát. Kristianstadtba megérkezve már vártak minket a kisbuszok, melyeket Furubodából küldtek értünk.

Mi voltunk, az utolsók, akik megérkeztünk, ezért csak ledobtuk csomagjainkat a kétágyas szobáinkba és kezdődött is a tábornyitó koncert és köszöntések. Itt megismerkedhettünk, a tábor vezetőivel Agnetával, aki a furubodai programokat szervezte és Sven-Erikkel, aki a svéd WS társaság házigazdája volt.

Találkoztunk két magyar foglalkozásvezetővel is, akik nagyon kedvesen és örömmel fogadtak minket (és persze mi is őket). Nagyon nagy segítségünkre voltak az egész hét alatt és szerencsére a kapcsolatot tartjuk mind a mai napig. Bizonyára már sokan tudjátok, kik voltak a mi kis segítők és nem árulok el titkot, ha elmondom egyikük Hoffman Mónika (Megasztárból lehet ismerős), a másik Gábor István (az Apostol együttes egykori klarinétosa). Már rögtön az elején kiderült, hogy a skandináv precizitással, már minden előre el volt tervezve. Mindenki kis ajándék szatyrot kapott prospektusokkal, képeslapokkal és névre szóló órarenddel. Szükség is volt erre a nagy szervezésre, mivel idén kb. 70 fős volt a tábor 12 ország részvételével (Belgium, Dánia, Finnország, Franciaország, Németország, Írország, Norvégia, Szlovákia, Spanyolország, Svédország, Anglia, Egyiptom és Magyarország). Ha jól megnézik a képet, sok ismerősre találhattok (pl.: Joann, Alberto, Lindi, Carmen, Timothy, Annemie, Patricia, Emmi, Aapo, Simonne, Karen, Yari-Matti, Eric, Freddie)

Az országokat vegyesen 6 fős csoportokra osztották. Voltak olyan programok, ahol a csoportok külön vettek részt, de voltak olyan közös programjaink is, ahol mindenki részt vett. Általánosan elmondható, hogy minden foglalkozás nagyon jó hangulatban telt el, a gyerekek igényeihez, szükségleteihez, érdeklődéséhez és képességeihez maximálisan alkalmazkodtak, úgy, hogy a fiatalok észre sem vették, hogy tulajdonképpen kemény tanulás folyik. De milyen programjaink is voltak? Ezeket inkább felsorolom és képekkel mutatom be, mert úgy gondolom, azok magukért beszélnek.

Zene (Előzetes kérés szerint: pop, rock, ballada, afrikai zene. Tőlünk a fiúk a pop1, a lányok a ballada csoportban voltak)

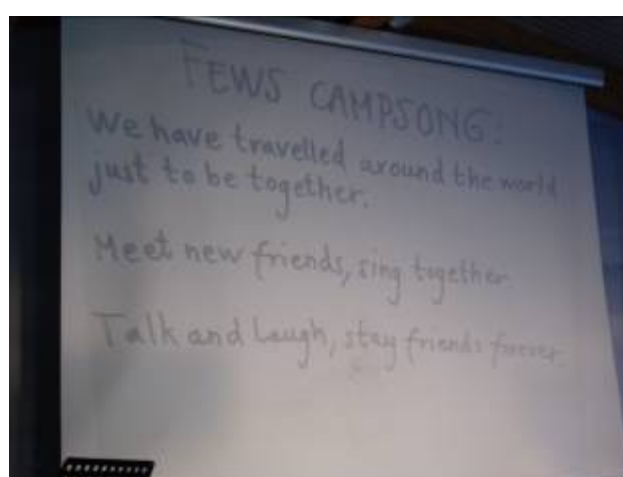
Számítógépes játékok

Úszás, vízi játékok

Kórus

Sport

Quadozás (csak videó készült)

Lovaskocsizás (csak videó készült)

Lövészet

Csoportos akadályverseny

Országbemutatók (A mi bemutatónk nagyon szépen sikerült és teljes egészében a WS-es fiataljaink adták elő, amivel sikerült megint egyedit alkotnunk a nemzetközi mezőnyben, ráadásul, élőzenére táncoltunk. A zenét klarinéttal, István szolgáltatta. Köszönjük!)

Relaxáció

És persze a szórakozás sem maradhatott el:

volt kareokee...

volt afrikai táncház...

volt kirándulás Áhusban...

voltak koncertek a kertben, a konferenciateremben, a folyóparton és a tengerparti házban. Az utolsó este pedig minden zenei csoport bemutatthatta egy koncerten, hogy mit is csinált egész héten.

volt motorcsónakozás...

volt hatalmas evészet (naponta hatszor az egészséges életmód jegyében)...

És persze a disco sem maradhatott el...

Természetesen a sok program nagyon kifárasztott minket a tábor végére, de valahogy ismét nehéz volt a búcsúzás. Nagy sírások közepette váltunk el, hiszen az egy hét alatt barátságok és szerelmek is születtek. Viszont tudtuk, bármilyen fájdalmas is most a búcsú, jövőre lehet, hogy újra találkozunk! Sokan címet, telefonszámot cseréltek és sokan eldöntötték megtanulnak jobban angolul, hogy a következő táborban (Németország, Landau), majd jobban meg tudják értetni magukat.

Összefoglalóan elmondhatjuk, hogy nagy kaland volt mindenki számára! Köszönjük a lehetőséget, hogy részt vehetünk ebben a táborban. Nem felejtjük el soha!

(Különösen a hazafelé utat, amikor a ferihegyi sztrájk miatt 19:00 helyett, hajnali 2:35-kor indult a gépünk.)

A magyar csapat: Pisti, Zsolti, Kriszti, Zsófi, Kati, Bea

És a végére néhány életkép...

